

מקור המאמר בזהר פרשת במדבר דף קט ע"א-ב
בידך אפקיד רוחי

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתִיב (תהלים לא) בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֱמֶת. הַאִי קָרָא אֵיִת לִיָּה
לְאַסְתִּכְלָא בֵּיהּ, חֲמִיתוֹן מָאן דְּאֶפְקִיד בִּידָא דְּמִלְכָּא
מִיָּדִי. אֶלָּא, וְדָאִי זַכָּאָה הוּא בַר נָשׁ, דְּאֶזִּיל בְּאוֹרְחוֹי
דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, וְלֹא חָטִי קַמֵּיהּ. תָּא חֲזִי, פִּיּוֹן דְּעָאֵל
לִילְיָא, אִילָנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט בְּעֵלְמָא, וְאִילָנָא דְּחֵי
אֶסְתִּלַּק לְעֵילָא לְעֵילָא. וְכִיּוֹן דְּאִילָנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט
בְּעֵלְמָא בְּלַחוּדוֹי, כָּל בְּנֵי עֵלְמָא טַעְמִין טַעְמָא
דְּמוֹתָא. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּהָהוּא אִילָנָא גָּרִים.

וְכַר נָשׁ בְּעֵי לְאַקְדָּמָא וְלִמְפַקְד בִּידֵיהּ נַפְשִׁיהּ
בְּפַקְדוֹנָא. בְּפַקְדוֹנָא דְּבַר נָשׁ, דִּיהִיב פַּקְדוֹנָא
לְאַחְרָא, דְּאָף עַל גַּב דְּאִיהוּ אֶתְחַיֵּיב לְגַבֵּיהּ יְתִיר
מֵהָהוּא פַּקְדוֹנָא, לָאו כְּדָאִי לְאַתְאַחְדָּא בֵּיהּ,
הוֹאִיל וּפַקְדוֹנָא אֶתְמַסֵּר לְגַבֵּיהּ, וְאִי יִסְרַב בֵּיהּ,
וְדָאִי נְבִדוּק אֶבְתְּרִיהּ, דְּלָאו מוֹרְעָא קְדִישָׁא הוּא,
וְלָאו מְבַנֵּי מְהִימְנוֹתָא.

כִּדְ הָהוּא אִילָנָא, בְּנֵי נָשָׂא אֶקְדִּימוּ וְיַהֲבִין לִיָּה
פַּקְדוֹנָא דְּנַפְשֵׁיהּ, וְכָל נַשְׁמַתִּין דְּבְנֵי עֵלְמָא
נְטִיל. וְכִלְהוּ טַעְמִין טַעְמָא דְּמוֹתָא, בְּגִין דְּהָאִי אִילָנָא
דְּמוֹתָא הוּא. וּבְגִין דְּכָל אֵינוֹן נַפְשָׁתָא, אָף עַל גַּב

טוֹעְמִים טַעַם מוֹת, מְשוּם שְׁזַה עֵץ הַמּוֹת הוּא. וּמְשוּם שְׁכָל נַפְשוֹת

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (תהלים לא) בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה
אוֹתִי ה' אֵל אֱמֶת. יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל
בְּפִסּוּק הַזֶּה. רְאִיתֶם מִי שֶׁמִּפְקִיד
דְּבַר בְּיַדִּי הַמְּלָךְ? אֶלָּא, וְדָאִי
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי
הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ וְלֹא חוֹטֵא לְפָנָיו.
בֹּא רְאֵה, פִּיּוֹן שֶׁנִּכְנַס הַלִּילְיָהּ,
עֵץ הַמּוֹת שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, וְעֵץ
הַחַיִּים מִסְתַּלֵּק לְמַעְלָה לְמַעְלָה.
וְכִיּוֹן שֶׁעֵץ הַמּוֹת שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם
לְבַדּוֹ, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעְמִים
טַעַם מוֹת. מָה הַטַּעַם? מְשוּם
שְׁאוֹתוֹ עֵץ גּוֹרֵם.

וְהָאָדָם צָרִיךְ לְהַקְדִּים וְלְהַפְקִיד
בִּידּוֹ אֶת נַפְשׁוֹ בְּפַקְדוֹן, כְּפַקְדוֹן
שֶׁל אָדָם שֶׁנוֹתֵן פַּקְדוֹן לְאַחֵר.
שְׂאָף עַל גַּב שֶׁהוּא הַתְּחִיב אֵלָיו
יוֹתֵר מֵאוֹתוֹ פַּקְדוֹן - לֹא כְּדָאִי
לְהַאֲחֹז בּוֹ, הוֹאִיל וְהַפְקְדוֹן
נִמְסָר לוֹ, וְאִם יִסְרַב בּוֹ - וְדָאִי
נְבִדָק אַחֲרָיו, שְׂאִין הוּא מוֹרְע
קֹדֶשׁ וְלֹא מְבַנֵּי הָאֵמוּנָה.

כִּדְ אוֹתוֹ עֵץ, בְּנֵי אָדָם מְקַדְּמִים
וְנוֹתְנִים לוֹ פַּקְדוֹן נַפְשָׁם, וְלוֹקַח
כָּל נַשְׁמוֹת בְּנֵי הָעוֹלָם. וְכָלֵם
אֵלוֹ, אָף עַל גַּב שְׁכָלֵם הַתְּחִיבוּ

לו, וְלֹא כִדָּאֵי הוּא לְהָשִׁיב
הַפְּקֻדוֹן לְאָדָם. אֲלֵא כִּיּוֹן שְׁכַלְמִם
נִמְסְרוּ לוֹ בַּפְּקֻדוֹן, מִחֲזִיר כָּל
הַפְּקֻדוֹנוֹת לְבַעֲלֵיהֶם.

בֹּא רְאֵה, לֹא כִדָּאֵי לְעַץ
הַמּוֹת הַזֶּה לְהַחֲזִיר פְּקֻדוֹנוֹ
לְאָדָם אֲלֵא בְשַׁעַה שְׁעַץ
הַחַיִּים מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם. וּמִתִּי
מִתְעוֹרֵר אוֹתוֹ עֵץ חַיִּים?
בְּשַׁעַה שְׁעוֹלָה הַבְּקָר. וְאִז,
כִּיּוֹן שְׁזָה מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם,
כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם חַיִּים, וּמִשְׁאִיר
וּמִחֲזִיר אוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת כָּל
הַפְּקֻדוֹנוֹת שֶׁהַפְּקֻדוֹ אֲצִלוֹ,
וְהוֹלֵךְ לוֹ. מָה הַטַּעַם הֵם
חַיִּים? מִשׁוֹם שְׁאוֹתוֹ עֵץ
הַחַיִּים גָּרָם.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי בְּנֵי אָדָם רַבִּים
הֵם מִתְעוֹרְרִים בְּלִילָה בְּעוֹד
שְׁעַץ הַמּוֹת שׁוֹלֵט? אֲלֵא וּדְאֵי
אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים עוֹשֶׂה אֶת זֶה.
מָה הַטַּעַם? מִשׁוֹם שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים
ד') לְרֵאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דִּרְשׁ אֶת
אֱלֹהִים. וְלֹא יִהְיֶה פֶתַח חוֹן פֶּה
לְאָדָם שִׁיאֵמַר: אֲלֵמְלֵא שְׁלֹטְתִי
בְּנַפְשִׁי בְּלִילָה, הִיִּיתִי מִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה
בִּישְׂרָאֵל בְּוִדְאֵי, וְכֵן הוּא! אֲבָל

דְּכֻלְהוֹ אֶתְחַיִּיבוּ לְגַבִּיּהּ, וְלֹא כִדָּאֵי הוּא לְאֶתְבֹּא
פְּקֻדוֹנָא לְגַבִּיּהּ דְּבַר נָשׁ, אֲלֵא כִּיּוֹן דְּכֻלְהוֹ אֶתְמַסְרוּ
לִיהּ בַּפְּקֻדוֹנָא, אֶתִּיב כָּל פְּקֻדוֹנֵין לְמֵאֲרִיהוֹן.

תָּא חַזִּי, לֹא כִדָּאֵי הוּא הֵאֵי אֵילָנָא דְּמוֹתָא לְאֶתְבֹּא
פְּקֻדוֹנָא לְגַבִּיּהּ דְּבַר נָשׁ. אֲלֵא בְשַׁעַתָּא דְּאֵילָנָא
דְּחַיִּי אֶתְעַר בְּעֵלְמָא. וְאֵימַתִּי אֶתְעַר הֵהוּא אֵילָנָא
דְּחַיִּי. בְּשַׁעַתָּא דְּסָלִיק צַפְרָא. וּכְדִין, כִּיּוֹן דִּהֵאֵי אֶתְעַר
בְּעֵלְמָא, כָּל בְּנֵי עֵלְמָא חַיִּין, וְשָׂבִיק וְאֶהְדֵּר הֵהוּא
אֵילָנָא דְּמוֹתָא כָּל פְּקֻדוֹנֵין דְּאֶתְפְּקֻדוֹ לְגַבִּיּהּ, וְאִזֵּיל
לִיהּ. מָאֵי טַעְמָא חַיִּין. בְּגִין דִּהֵהוּא אֵילָנָא דְּחַיִּי גָרָם.

וְאֵי תִימָא, הָא בְּנֵי נָשָׂא סְגִיאוֹן אֵינוֹן דְּמִתְעַרְוִין
בְּלִילָיָא, בְּעוֹד דְּאֵילָנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט. אֲלֵא,
וּדְאֵי הֵהוּא אֵילָנָא דְּחַיִּי קָא עָבִיד. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין
דְּכֻתִּיב, (תְּהִלִּים יד') לְרֵאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דִּרְשׁ אֶת אֱלֹהִים.
וְלֹא יִהְיֶה לִיהּ פֶתַח חוֹן פֶּה לְבַר נָשׁ, דִּיִּימָא, אֲלֵמְלֵא
שְׁלִיטְנָא בְּנַפְשָׁאֵי בְּלִילָיָא אֶשְׁתַּדְּלָנָא בְּאוֹרֵיִיתָא. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, הֵאֵי בִישְׂרָאֵל וּדְאֵי וְהֵכִי הוּא. אֲבָל
בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם דְּחַמִּינָא כְּהֵאֵי גּוֹוֹנָא, מָאֵי טַעְמָא.
אָמַר לִיהּ וּדְאֵי שְׁפִיר הוּא דְקָא אֶמְרַת.

בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם שְׂרַאֲינוּ כְּזֶה, מָה הַטַּעַם? אָמַר לוֹ: יָפָה מַה שְׂאֶמְרַת.

פֶּתַח וְאָמַר, (במדבר כג) **מָה אָקֹב**
 לֹא קִבְּהָ אֵל וּמָה אֶזְעַם לֹא זָעַם
 ה'. בֹּא רֵאֵה, כְּמוֹ שֵׁישׁ לְמַעְלָה
 יֵשׁ לְמַטָּה. לְמַעְלָה יֵשׁ יְמִין וְיֵשׁ
 שְׂמָאל - לְמַטָּה יִשְׂרָאֵל
 וְהָעַמִּים. יִשְׂרָאֵל אֲחֻזִּים לְיְמִין
 בְּקִדְשֵׁי הַמִּלְחָה הַקְּדוֹשׁ. הָעַמִּים
 עֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת לְשִׂמְאֵל,
 לְצַד רוּחַ הַטְּמֵאָה. וְכֻלָּם לְמַטָּה
 מִכָּל דְּרָגוֹת הַשְּׂמָאל. וְכֻלָּם
 הַדְּרָגוֹת אֲחֻזוֹת זוּ בְּזוּ עַד
 שְׁתֵּלוּיּוֹת מֵהָרֵאשׁ. וְכֻמוֹ
 שְׁהָרֵאשׁ נוֹסֵעַ, בְּאוֹתוֹ הַגִּזּוֹן
 נוֹסֵעַ הַזָּנָב, שֶׁהוּא תַּחְתּוֹן. מָה
 הַטְּעָם? מִשּׁוֹם שֶׁאֲחֻזוֹ בּוֹ.
 וּמִשּׁוֹם זֶה הָעַמִּים עֹבְדֵי
 כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, בְּאוֹתוֹ צַד הַטְּמֵאָה שֶׁלָּהֶם כִּד מְנַהֲגִים.

פֶּתַח וְאָמַר, (במדבר כג) **מָה אָקֹב** לֹא קִבְּהָ אֵל וּמָה
 אֶזְעַם לֹא זָעַם יי. תָּא חֲזִי, כְּגִוּוֹנָא דְאִית
 לְעֵילָא, אִית לְתַתָּא. לְעֵילָא אִית יְמִינָא וְאִית
 שְׂמָאלָא. לְתַתָּא יִשְׂרָאֵל וְעַמּוּן. יִשְׂרָאֵל אֲתַאֲחַדּוּן
 לְיְמִינָא, בְּקִדּוּשָׁא דְמִלְכָא קִדְיִשָׁא. עַמּוּן עֹבְדֵי
 כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת לְשִׂמְאֵלָא, לְסִטְרָא דְרוּחַ מְסִאֲבָא.
 וְכֻלָּהוּ לְתַתָּא מְכֻלָּהוּ דְרַגְזִין דְשִׂמְאֵלָא. וְכֻלָּהוּ דְרַגְזִין
 אֲחִידוּן דָּא בְרָא, (דף ק"ט ע"ב) עַד דְתַלְיִין מִן רִישָׁא.
 וְכְגִוּוֹנָא דְרִישָׁא נְטִיל, בְּהֵהוּא גִוּוֹנָא נְטִיל זָנְבָא,
 דְאִיהִי תַתָּאָה. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְאֲחִיד בֵּיה. וּבְגִין
 כִּד, עַמּוּן עֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, בְּהֵהוּא סִטְרָא
 מְסִאֲבָא דְלַהוֹן, הָכִי אֲתַדְבְּרוּ.

כוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, בְּאוֹתוֹ צַד הַטְּמֵאָה שֶׁלָּהֶם כִּד מְנַהֲגִים.

ספר אור הזהר (עמוד 278)

יב) על ידו יכולים לראות נעם השם

בתיב "מבשר" אחזה אלוה", ראשי תבות מתורת רבי שמעון בן יוחאי. (בית אהרן, ל"ג בעמר)

יג) לשונו מזכר הנשמה

מי שלא זכה להבין הזהר, אף על פי כן ילמד, כי הלשון של הזהר מזכר הנשמה.

(אור צדיקים להרב מאיר פאפריש, סימן א' סעיף קטן ט"ז)

יד) סגולה להנצל מחכמות חיצוניות

כל ספר הזהר מיוסד על מוסרים גדולים עד אין שעור, ובפרט להיות מרכבה ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתו, ומעיר עיני ישנים מתרדמתם, ומסיר לב האבן, אם אבן הוא נמות, וגם הוא סגולה להנצל ממים הזידונים, מים המרים המאזרים, חכמת החיצוניות, וכל הטועם ממנו יטעם בעצמו אשר אין חכמה בעולם בחכמת עמקו, סתרי טעמי תורה, וכל החכמות מבלעדה לאפס ותהו נחשבו.

(מורינו הרב רבי צבי אלימלך מדינוב זכר צדיק לברכה בספרו סוד מרע ועשה טוב)

טו) סגולה לטהר הנשמה

על דרך דאיתא שלשון הזהר הקדוש הוא מסגל לנשמה אף שאינו מבין כלל מה שאמר, במשל הנכנס לחנות של בשם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(דגל מחנה אפרים בלקוטים, דבור המתחיל ישקני)

ילמד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותקונים, כי הם מסגלים לטהר הנשמה.

(סדור האר"י זכרוננו לברכה "קול יעקב" לרבי יעקב קאפיל זכרוננו לברכה, בסדר פגנת הלמוד)